

reportage / beroepsavonturiers

Hoger, kouder, harder

Elf doden op de K2. Alweer eist de steile berg slachtoffers. Toch gaat de beroepsavonturier door, samen met de sponsor. Klimmend, duikend, roeiend. Waarom toch? 'Je bent in contact met je lichaam.' Door **Wil Thijssen**

Je lichaam schreeuwt: ga naar boven! Je ademcentrum waarschuwt: ik trek het niet meer. Maar zelf zeg je: ik blijf beneden. Want je kent je lichaam goed - dat is erop getraind ook zonder zuurstof te blijven functioneren.'

De totale stilte onder water is wat freediver Pim Vermeulen drijft. Het is verslavend, het gevecht tegen jezelf, zegt hij. 'In de diepte ben je helemaal alleen. Je lichaam gaat in een andere stand functioneren. Je verlegt een grens, fysiek en mentaal. Je wordt één met het water. Je voelt elke zenuw in je vingertoppen, je voelt het bloed door je aderen stromen. Het is vergelijkbaar met een meditatief moment. Als je boven bent, wil je maar één ding: zo snel mogelijk dat moment weer terughalen.'

Vermeulen (41) heeft zich toegelegd op het freediven; het zo lang, zo ver en zo diep mogelijk onder water duiken zonder flessen met perslucht. Hij is beroepsavonturier. Hij verdient zijn geld door het lot te tarten, of zelfs zijn leven te wagen. April vorig jaar nog verloor hij een vriend, de 35-jarige Fransman Loïc Leferme, die aan het trainen was voor de verbetering van het wereldrecord (diepste freedive: 214 meter, langstdurende freedive: 10 minuten en 12 seconden onder water).

De groep beroepsavonturiers is niet groot; in Nederland zijn er slechts vijf à tien. Ze leven van extreme uitdagingen. Ze krijgen geld door sponsoring, geven lezingen over hun avonturen en hebben een dagtaak aan diëten en het trainen van hun spieren onder extreme omstandigheden.

Oud-commando
Wilco van den Akker

Ze nemen grote risico's en weten dat het soms mis kan gaan. Zoals bij Wilco van Rooijen (40), die vorige week ternauwernood een vriesdood op de K2 overleefde. Tijdens dezelfde klim kwamen elf anderen om.

Bergbeklimster en poolreiziger Bernice Notenboom (46) zag vorige maand op de Denali, de hoogste berg van Amerika, twee klimmers voor haar ogen aan hoogteziekte overlijden. 'Ik had het zelf op de Ama Dablan in Nepal, ik moest braken van de hoofdpijn. Geen kleine hoofdpijn, maar een pijn achter je ogen die mee klopt op het ritme van je hart. Dat is de waarschuwing voor hersenoedeem. Dan weet je: ik moet zo snel mogelijk naar beneden anders overleef ik het niet.'

Waarom zoeken beroepsavonturiers voortdurend hun grenzen op, en gaan ze er soms overheen? 'Omdat niemand ooit zegt: 'Wauw,

Poolreiziger
Bernice Notenboom

had ik maar een dag langer op kantoor gezeten', zegt Notenboom. 'Het gaat in je leven toch om de bijzondere momenten, en daar heb ik me helemaal op toegelegd.'

Verslaving is de drijfveer. 'Extreme situaties zijn superelementair', zegt Bernice vanuit haar huis en trainingskamp in de Rocky Mountains in Canada. 'Je bent alleen bezig met overleven. Je bent in contact met je lichaam zoals de mees-

'Ik kón niet meer, ik begon afscheid van mezelf te nemen'

te mensen dat allang zijn verleerd. Zijn mijn wangen niet bevroren? Heb ik genoeg zuurstof in mijn bloed? In extreme omstandigheden vallen alle randverschijnselen weg: je hypotheek, je creditcardbetalingen, de verjaardag van weet-ik-wie.'

Notenboom zegde 14 jaar geleden haar baan bij Microsoft op maakte van extreme expedities haar beroep. Ze wordt gesponsord, ze verkoopt foto's en video-opnamen, schrijft boeken en geeft lezingen over klimaatverandering voor vijf- à tienduizend dollar per gelegenheid. De wedstrijden van freediver Pim Vermeulen worden dit jaar voor het eerst gesponsord. Hij begon in 2002 een duikwinkel en een duikschool waar hij freedivecursussen geeft. Hij is ook te boeken voor introducties of privélessen.

De concurrentiestrijd om sponsors is moordend - een van de redenen dat het beroep van avonturier een zeldzaamheid blijft. De meeste beroepsavonturiers zitten in het lezingencircuit, want leven van sponsoring is een marginaal bestaan, zegt Michel Schuurman (34) van Incipit Expeditie Management, een bedrijf dat extreme expedities logistiek ondersteunt en bemiddelt tussen sporters en sponsors. 'Je hebt sponsors die materiaal ter beschikking stellen, en bedrijven die een financiële injectie geven. Maar het gaat zelden om heel grote bedragen.'

Bedrijven verbinden zich graag aan extreme sporten omdat de waarden ervan één op één kopieerbaar zijn naar het bedrijfsleven.

Zie verder pagina 7